№ 129 Յուլիսի 25 (Օգոստոսի 6) **1880** Յուլիսի 25 (Օգոստոսի 6) № 129

ԻՆՆԵՐՈՐԴ ՏԱՐԻ

ՄՇԱԿ

Տարեկան գինը 10 րուբլի, կէս տարուան 6 րուբլի։ Առանձին համարները 5 կոպէկով։

Թուղթակցութիւնները պէտք է ուղղել Թիֆլիս, Խմբագրատան անունով։

Յայտարարութիւնները ընդունւում են Թիֆլիսում, Խմբագրատան մօտ։

Տպարանական գործերը ուղղակի Типогр. Редакція „Мшака“

Խմբագրատունը բաց է առաւօտեան 10—2 ժամ (Կասկի կիրակի և տօն օրերից)

Յայտարարութիւնները ընդունւում են ամէն ժամ։

Յայտարարութիւնների համար վճարում են իւրաքանչիւր տառին 2 կոպէկ։

ԲՈՎԱՆԴԱԿՈՒԹԻՒՆ

Թիւրքաց Հայաստանը։—Ներքին տեսութիւն։ Նամակ Բագուից։ Նամակ Բագուից։ Նամակ Ալէքսանդրապոլից։ Նամակ Շուշուց։ Նամակ Գանձակից։ Նամակ Նոր-Նախիջեւանից։ Նամակ Նուխուց։ Նամակ Կալագից։ Նամակ Խմբագրին։ Ներքին լուրեր։—Արտաքին տեսութիւն։ Թիւրքիա։ Բուլղարիա։ Յունաստան։ Զեկուցագրեալ։ Պատգամներ։—«Մշակի» հեռագրերը։—Յայտարարութիւններ։

ԹԻՒՐՔԱՑ ՀԱՅԱՍՏԱՆԸ

Կ. Պօլսում հրատարակվող «Թէրճէմանը Լէֆքեար» հայոց լրագիրը տպել է նորերումս մի յօդուած «Հայաստան» վերնագրով, որի մէջ նկարագրում է Հայաստանի աշխարհագրական դիրքը, յիշում է թէ հայերի թիւը Թիֆլիսում, Պատասխանում և Պարսկաստանում ընդամէնը 5 միլիոնի է հասնում, յետոյ անցնում է թիւրքաց Հայաստանի նկարագրութեան, բերելով Հայաստանի այդ մասի ազգաբնակութեան հետաքրքիր թուանշանները։ Քաղում ենք յօդուածից հետևեալ տեղը։

«Թիւրքաց Հայաստանի ազգաբնակութիւնը կը բաժանվի հետևեալ կերպով։

«Հայ բրիստոնեայք, լուսաւորչական, կաթոլիկ և բողոքական հայք ևս մէկ տեղ առնելով, առնում են քան 2,000,000 հոգի են։ Հայ իսլամացեալք առանելապէս սիւնիի աղանդի 500,000, հայ այլ և այլ քրիստոնեայք, իրը իսլամ հետարակութեանց հետ խառնված 300,000 հոգի։ Ընդամէնը 2,800,000 հոգի։

«Հայաստանի հին բնակչաց սերունդն են ասոնք ևս։ Լազք, այսինքն հին կոդբիացիք, կամ խաթիք, կամ ուդդագոյն ևս արմէնօ-քալիպ 100,000, քիւրդ բնակատար և վաչկատուն 500,000 հոգի։»

Ուրեմն վերև յիշված 2,800,000 թուանշանի հետ, թիւրքաց Հայաստանի հին, բնիկ, ազգաբնակութեան թիւը կը լինի 3,400,000 հոգի։

Ապրև կէս գաղթական, շարունակում է Կ. Պօլսի լրագիրը, ասոնք են. քաղդէացիք (քրիստոնեայ), չէրքէզք. ապագայ, պարսիկք և այլն, բոլորը 400,000 հոգի, իսկ բուն գաղթականք ի Հայս կրնան համարվել ասոնք՝ Թուրք (աւելի արևմտակողմն), Թաթարք, (սակաւաթիւք), Թիւրքմէնք (վաչկատուն), արաբք (վաչկատուն), հրէայք և քրիստոնեայ յոյնք և սորիք, բոլորը միասին 700,000 հոգի։»

Ընդհակառակ «Թէրճէմանը Լէֆքեար» լրագրի հաշուով Թիւրքաց Հայաստանի բնիկ և գաղթական ազգաբնակութիւնը միասին վեր առած կազմում է 4,500,000 Թիւր։

Լրագիրը աւելացնում է իր յօդուածին հետևեալ դատողութիւնները։

«Ինչպէս յայտնի կը տեսնվի, Հայաստանի բնակչաց՝ չորս հինգերորդականն աւելին՝ երկրին բնիկքն է։ Հայաստանը, ինչպէս քան և աւելի միլիոն բնակիչ ունեցած ատեն, նոյնպէս և անկէ հետև միշտ իր սեփական անունը պահած էր և ասկէ երեք չորս դար առաջ նոյն քիւրդ և Թիւրքմէն իշխանք, որոնք ժամանակ մը Հայաստանի վրա թագաւորեցին, կը յարգէին գայն և կանուանէին Հայի-Ուլքէն և ոչ Հայի-Թիւրքմէն կամ Հայի-Քիւրդ, բնակչաց հետագային և գալատաց նոր հետևանակուԹիւնը ատանալուն համար երկրին սեփական անունը փոխելու հարկ մը չի տեսնվում։

«Հայաստան իր նահանի անունը պահելու ամէն յատկութիւնն ունի։ Հայ ազգին մեծամասնութիւնը հոն կը բնակի, նոյն երկրին բնակչաց ամէնէն կիրթ և յառաջադէմն, իրեն յատուկ եղած սեփականութիւններն պահած։ Իր լեզուն թէև չէ պաշտօնական, գրեթէ բոլոր երկրին մէջ տարածված է և հայերէն գաս կը խօսին, գայն նաև Հայաստանի մէջ գտնվող յոյներէն, քաղդէացիներէն, ասորիներէն շատերը և նոյն իսկ մեծ բազմութիւն խալտիներէն, իսկ հասկանալու գալմ գրեթէ խիստ սակաւ է բացառութիւնը և այն սահմանաց ծայրերը։

«Սուրիա, վերջացնում է իր յօդուածը Կ. Պօլսի լրագիրը, որ այսօր պաշտօնապէս անուանված է սեփական անուամբ, իր ասօրի լեզուն պահած չէ, այլ սարերէն կը խօսի, և բնակչաց հազիւ երրորդ մասը ասօրի է, այլ և այլ հասարակութեանց բաժանված իրը բոլորովին զատ ազգ և հայ ազգին թուոյն հետ համեմատելով, անհնար թիւ մը կը կազմէ։»

Հատ ուրախալի է որ վերջին ժամանակներս Կ. Պօլսի հայոց մամուլը սկսել է խղճմտութ և լուրջ կերպով ուսումնասիրել թիւրքաց Հայաստանը։

Գ. Ա.

ՆԵՐՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

ՆԱՄԱԿ ԲԱԳՈՒԻՑ

Յուլիսի 12-ին

Բագուի «Մարգարեական ընկերութիւնը, կազմեմ, իր գոյութիւնից սկսած ունեցել է իր մասնաղատարար, բայց մէկ այդ մասնաղատարար տուել է արդեօք այն օգուտը, որը սպասելիս է եղել նորանից տեղիս հայ-հասարակութիւնը,—դա ուրիշ խոնդիր է։

Թէև ուշ, բայց այնու ամենայնիւ, միա ըերին վերջապէս ընկերութեան անդամները դրամատնական մասին վերաբերող իրանց պարտքը,—համոզվեցին վերջապէս, որ սահմանում դարսած Աստուածաշունչները բանական չէին հասարակութեան մէջ ընկերացանութիւնը զարգացնելու համար և դիմեցին այլ միջոցի, բայց արդի «Մասնաղատարան ընկերացանութեան համար, դնեցին և բերել տուին նոր դրքեր, հաստատեցին կանոններ, վարձեցին գրագէտ,—ուկ խօսքով հանգուցեալ գրադարանին յարութիւն տուին, նոր կեանք, նոր հոգի չնորհեցին։

Թէև Բագուի այդ նորաբաց մատենադարանը չունի դեռ ևս այնքան լաւ գրքեր, թէև գանվող գրքերն էլ ըստ ամենայնի լիակատար չեն, այնպէս որ ինդրողին պատահում է սոսկալ մի գրքի երկրորդ հատորը, որովհետև առաջինը չը կայ, կամ առաջինը—առանց չարունակութեան, և երբեմն էլ սիրտը առանց քանի մի թերթերի,—բայց, այնու ամենայնիւ, չը պէտք է յուսահատվել, պէտք է յուսալ որ կը զարգանայ, կը հարստանայ և կը բարելաւվի։

Մատենադարանիս գրադատական պաշտօնը, բաւական ուռճիով վարում է Մելիք-Մուսայեանց աղգանունով մի երիտասարդ, բայց հասկանում է նա արդեօք իր սահմանած պարտաւորութիւնը, ցաւակոտոր պէտք է բացատական պատասխան առ. Այդ ևս չեմ խօսում այն խայտառակ անցքի մասին, որ ներերումս պատահել է այդ գրադարանում, այն է մի կոխ գրագահի և մի պայնալի մէջ։

Մի վաճառական

ՆԱՄԱԿ ԲԱԳՈՒԻՑ

31 մայիսի

Մայիսի 25 տեղիս «Մարգարեական ընկերութիւնը» պիտի կատարէր իր գործունէութեան 16-րդ տարեդարձի յոբելեանը։ Այդ առիթով նա հրաւիրեց քաղաքիս մէջ գտնվող ընկերութեան անդամներին և անդամուհիներին ներկայ լինել Ս. Լուսաւորիչ եկեղեցում, ուր պիտի կատարվի այդ օրվայ պատարագ ի կայսերի համար գոհացողական մաղթանք, իսկ ընկերութեան հանգուցեալ անդամների համար հոգեհանգիստ և այդպէս էլ եղաւ։

Այդ օրուայ տօնին մի առանձին նշանակութիւն տալու համար երեկոեան պրոֆեսորներ ուսուցիչ պ. Ա. Գրիգորեանցը մի ուսանողական հանդէս կատարից ընկերութեան դահլիճում։ Երբ պատարագը վերջացաւ, բազմութիւնը հաւաքվեց ընդ. դահլիճը, որը բաւական գեղեցիկ կերպով զարդարած էր, որտեղ պ. Ա. Գրիգորեանցը կարդաց ընկերութեան 16-րդ տարեդարձի առիթով մի գեղեցիկ ճառ, որի մի մասը վերաբերում էր կայսրին, որ այդպիսի մի առանձնաշնորհութիւն արել է բազդեին, նորա մէջ «Մարգարեական ընկերութիւնը հաստատելով։ Երկրորդ մասի մէջ պ. ճառախօսը յայտնում էր թէ որքան մեծ նշանակութիւն ունի մի որ և է ընկերութիւն հասարակական կեանքի մէջ, և ապա մանրամասնելից նա իր խօսքը «Մարգարիական ընկերութեան» զարձնելով, նորա գործունէութիւնից մի քանի տեղեկութիւններ հաղորդեց հանդիսականներին։ Երրորդ մասի մէջ պ. Գրիգորեանցը ասաց. «Մարմնական «Մարգարիական ընկերութեան» իւրացատորը հանգուցեալ Խատամեանցն է եղել, այդ պատճառաւ ցանկալի էր, որ ընկերութեան խորհրդական ժողովը, նորա անուան միշտ անմոռաց պահելու համար, մի բիւստ դներ նորա վրա, ի հարկէ բաժանորդագրութեամբ, իսկ եթէ այս անգամ ևս անուշադիր մնայինք այդ գիտաւորութիւնը, ասաց պ. Գրիգորեանցը, այնուհետև ևս այս փոքրիկ ժողովրդով (ցոյց տալով ուսանողներին) կրնանամ սիրտը դնել այդ գեղեցիկ գործին, յուսալով բազմերի բարեսրտութեան և առատաձեռնութեան վրա։ Խօսքը վերջացրեց նորանով, որ նոյն օրը Հայոց Կաթուղիկոսի 13-րդ օծման տարեդարձն է և մենք, նորա հոգեոր զաւակները, պիտի չնորհաւորենք նորան երկար կեանք։ Յորինից յետոյ մի օրհոդ կարդաց մի երախտագիտական ճառ դէպի «Մարգարիական ընկերութիւնը, որից յետոյ ասվեցան ուսուցչական և պատմանները ուսանողներից, որ գեղեցիկ ապատրութիւնն կործեցին հանդիսականների վրա։

Մ.

ՆԱՄԱԿ ԱԼԷՔՍԱՆԴՐԱՊՈԼԻՑ

Յունյան Ալէքսանդրապոլի վիճակային հոգևոր դպրոցի մէջ ուսանող աշակերտների անուանց, որք հաւիրելին չորս և անց սովետ Հայ ժողովրդեան կամաւոր զրամական նուէրներ.

Աշոյա տէր 1 ր., Խորով Միրզոյեանց 1 ր., Թադէոս Մուսեանց 1 ր., Յարութիւն Խզրաչեանց 1 ր., Գաբրիէլն Կարապետեան 1 ր., Ադամ Պահլաւունի 20 կ., Կարապետ Յակոբեանց 1 ր., Կարապետ Խաչիկեանց 1 ր., Գէորգ Անմոդիկեանց 1 ր., Վահան Ամատունի 50 կ., Գասպարեանց Յովհաննէս 50 կ., Համազասպ Աստիսանեանց 40 կ., Վահան Անդրեասեանց 20 կ., Յովհաննէս Հարթունեանց 5 կ., Նեռվէ Հասրաթեանց 10 կ., Միքայէլ Գեսարեանց 5 կ., Գակոզիր Մուսայեանց 15 կ., Արտաշէս Ջալեանց 1 ր., Ալէքսանդր Պետրոսեանց 15 կ., Կարապետ Ագաթարեանց 15 կ., Համազասպ Աբրիամեանց 40 կ., Վարդերակ Պետրոսեանց 30 կ., Երեմեան Լալայեանց 50 կ., Տիգրան Անմոդիկեանց 1 ր., Հայկակ Վահանեցեանց 1 ր., Համազասպ Վահանեցեանց 1 ր., Մկրտիչ Տէր Յովհաննէսեանց 20 կ., կարապետ Տէր Յովհաննէսեանց 20 կ., Ալէքսանդր Խումարեանց 1 ր., Մկրտիչ Զարդանեանց 15 կ., Գարեգին Անմոդիկեանց 20 կ., Աբամ Շահիրեանց 1 ր., Միհաս Տէր Բարսեղեան 50 կ., Յովհաննէս Վազարեանց 10 կ., Համբարձում Վարդանց 40 կ., Մկրտիչ Տէր-Մկրտչեանց 40 կ., Հայկ Զալալեանց 10 կ., Աբամ Պասատրմաճեանց 50 կ.,